

ת.א. 14-06-22755

בבית משפט השלום –
בתל-אביב-יפו

התנוועה למען איכות השלטון בישראל
ע"י ב"כ עוזר שרגא אליעד ואח'

המבקשת:

- נוגד -

1. אורבן נדלין י.ד. בע"מ
ע"י ב"כ עוזר עמוס וו-אמדן ואח'
2. שרון שפורה
ע"י ב"כ עוזר כבירי, נבו, קידר ואח'

המשיבות:
(התובעת)
(הנתבעת)

תגובה לבקשת התנוועה לאיכות השלטון להצטרכ' כ'ידיד בית המשפט'

1. לבקשת אין קמצוץ מומחיות רלבנטית בסוגיות 'תביעות השתקה': לא הוצג על ידה בבקשתה ولو פרסום אחד של המבקשת בעניין בכלל; קל וחומר, שורה של פרסומים שיש בהם לבסס 'מומחיות' בסוגיה; לא הוצג שום הлик משפטי בו המבקשת טוענה בעניין; 'במוקם' באה טענה כללית וסתמית – שלא הובאה דבר לבסה – כאלו 'בעת האחרונה ... נקתה אמצעים שונים לשיווך לאנשים ונשים אשר התריעו על התנהלות בלתי תקינה וסגנו תביעות דיבה משתייקות' (סע 19 לבקשתה).
2. כל פסקי הדין אליו היא מפנה בסע' 21 לבקשתה אינם ממין העניין:
 - 2.1. בסע"ש 13265-04-14 גינוסר נ' חברת חשמל (ນבו; 26/8/16) צירופה כידיד בית המשפט היה על בסיס קביעה כי לבקשתה מומחיות בתחום השחיתות הציבורית לרבות ליווי/הגנה על חושפי שחיתויות;
 - 2.2. בעمر"מ 13028-04-15 אליהו נ' עיריית טבריה (ນבו; 10/3/11) מדובר היה בערעור של מבחן פנים של עיריית טבריה על הרשותו בדיון משמעתי, הлик שבא לטענותו כהתנצלות על רകע דבוקתו בביבוע תפיקדו. על רקע זה הותר לבקשתה כאן להצטרכ' שם **בשלב הערוור ע"י הגשת טיעון כתוב בלבד**, ועל רקע ההכרה בו כגוף "הפועל למען שימרת טוהר מידות הממשלה הציבורית, ולמען מנהל תקין,....";
 - 2.3. בעת"מ 30939-04-15 דורך נ' מדינת ישראל (ນבו; 13/7/16) מדובר היה בערעור של שוטר שטען כי פוטר עקב ביותו חושף שחיתויות. מעמד הבקשת (יחד עם עמותה נוספת) הוכר בהקשר של חשיפת שחיתויות: "בפני בקשה שתי עמותות 'עמותת עוגן' ו- 'הතנוועה למען איכות השלטון בישראל' להצטרכ' להлик שבפני כ'ידיד בית המשפט', ולהתיר לעמותות להביא בפני בית המשפט 'תשתיית מקצועית ועדכנית אודות חשיפת שחיתויות ואופי החשופים....'" (סעיף 1 לבקשת ההצטרכות). ... בבקשתן מצינו העמותות חד וחלק כי "יודגש שהמבקשות אין מתחומות לנוקט عمדה, לכאן או לכאן, באשר לשאלות העובdotיות והמשפטיות הקונקרטיות הטענות הכרעה של בית הדין" (סעיף 1 לבקשת ההצטרכות)".
- 2.4. בת"א 16167/08, מ"מ מבורת ציון נ' כהן (ນבו; 5/9/00) הבקשת נקתה הילכים קודמים נ' המועצה המקומית כדי לכפות עליה התנהגות מנהלית ראוייה בקשר למקרקעי ציבור - למש' פס'יד פינוי נ' כהן וلتבוע ממנה דמי שימוש ראויים על שימוש בקרקע אליה פלש - כאשר הטענה הייתה שההימנעות לעשותות כן נעיצה בשחיתות שעה שהוא חבר המועצה המקומית. הכל – כך נטען – תוך מעילת התובעת בחובותיה לגבי מקרקעי ציבור באופן המוביל לפגיעה קשה באימון הציבוריה בה. הנה – שוב היה מדובר בשחיתות ציבוריות בדבר הגנה לקויה של גוף מנהלי על אינטרסים של כלל הציבור, הנעיצה בשחיתות.

3. דברים אלה גם תואמים למטרות העמותה הניל'כ כפי שהן מוגדרות באטרה במרשתת, שכן שמייה על מנהל תקין ועל אמות מידת ציבוריות תקינות וחסיפת שחיתויות של עובדי ציבור¹ (וראה גם סע' 17 לבקשתה).
4. הנה, אין לבקשת קמצוץ בסיס לטען לשם מומחיות בסוגיה של תביעות שלאפ.
5. המבקשת 'מבטיח' כאילו יש בכוחה להביא זווית ראייה נוספת (סע' 28 לבקשתה) ו-ינקודת מבט ייחודית (סע' 23) וכיווצב'יז, אולם אלה לא יותר מתייארים צירויים שהבקשת אינה מציגה להם שום תוכן ממשי.
6. על רקע זה מובן שאין שום בסיס לטענת **בא כוח הנتابעת** בתוגותם כאילו המבקשת 'מומחית לנושא זה'.
7. יותר מכך, שעה שהטענה על 'מומחיות' המבקשת בסוגיות 'תביעות שלאפ' מופרcta לחלוtin, הרי הצגה חסרת שחרר זו מצד ב'כ הנتابעת מבססת חד שיש בין המבקשת לנتابעת יחסית' תנו וקח' אותם הם מסתירים, מכוחם המבקשת התבקשה להצטרכ' כדי לסייע לנتابעת.
8. בעניין זה ראוי לציין את **שהבקשת העילה מבית המשפט** כי מקיים התנועה ומישועמד בראשה, וכי שמצוין לראשונה ברשימות מייצגיה, הוא אחד מהחוותמים על עצמה נגד לשכת עוה"ד כדי שזו תחזור בה מתביעה בעילת לשון הרע שהגישה נגד הנتابעת² (בעניין אחר לחלוtin מהענין כאן):

מרץ 2017

מכتب גלי לשכת עורך-דין בישראל -

אנו, עורכי ועורכי-דין, משפטניות ומשפטנים, נשות ואנשי משפט, ארגונים משפטיים וклиיניקות לחינוך משפטי קליני בישראל, פנות ופונים אל לשכת עורך-דין בישראל במטרה נגד החלטה להגיש תביעה נגד העיתונאית שרון שפורר ונדרישה למשוך את התביעה ולאפשר דין צבורי ראוי בסוגיות שהועל בתחקיר העיתונאי.

בתחילת חודש פברואר 2017 פורסם כי לשכת עורך-דין וויר לשכת עורך-דין, ע"ד אףונה, הגיעו תביעה נגד העיתונאית שרון שפורר על סכום הקרוב למליאן ש'ית. על פי הפרסום, התביעה הוגשה בשל הפגיעה כביכול בשמון הטוב של לשכת עורך-דין ועודות האותיקה.

לשכת עורך-דין, המאגזנת את עורך-דין בישראל, היא גוף סטטוטורי בעל תפקידו ומהות ציבוריות מהמעלה הראשונה. סעיף 1 לחוק לשכת עורך-דין, התשכ"א-1961, קובע כי לשכת עורך-דין "...תשකוד על רמותו ותהרו של מקצוע ערכיבת הדין וכן תפעל למען הגנה על שלטון החוק, זכויות האדם וערבי היסוד של מדינת ישראל". חופש הביטוי, חופש העיתונות וזכות הציבור לדעת הם מערבי היסוד החשובים של מדינת ישראל ובפועל חשובות מכרעת בהגנה על שלטון החוק וול זכויות האדם.

הדרך להן על אמון ציבור עורך-דין, והציבור בכללתו, לשכת עורך-דין ובמוסדותיה, אינה באמצעות הגשת תביעות משפטיות, הפעולות כי-תביעות השתקה", בלבד אפקט מצנן, הפגוע בחופש הביטוי העיתונאי. דזוקא לשכת עורך-דין, שאמורה ליצץ ולקדם תפיסות של צדק, אтика מקצועית והגנה על מגוון קבוצות אוכלוסייה, עשויה שימוש בכלים משפטיים שגובלים את חופש הביטוי ואת החירות הבסיסית של אזרחות וזרוחים לקחת חלק בשיח הציבורי. לשכת עורך-דין עומדיםampus; ציבוריים נגוניים, לרבות פרסום באמצעות התקורת, אשר ניתן לעשות בהם שימוש על מנת להשיב לטענות המועלות נגדה ולהפריך אותן.

עדין לא לאחר לשנות את ההחלטה ולמשוך את התביעה שהגשה. אנו סבורות וסבירים כי בכוחה של לשכת עורך-דין להתמודד באמצעות אפקטיבים וראויים יותר עם ביקורת המופנית כלפי, ולבסוף דוגמא לירך בה ניתן להתמודד עם ביקורת, בדרך המכבדת את חופש הביטוי, חופש העיתונות וזכות הציבור לדעת.

¹ בפרק מטרות התנועה <http://www.mqe.org.il>
² ראה : <http://www.themarker.com/law/1.4039292>

9. יzion כי מותך עשות אףי חברי לשכת עוה"ד חתמו על מכתב זה פחות מ-400 איש – בתוכם עוז"ד אליעד שרגא, מקים המבוקשת ומישען בראשה וכי שנקוב בראשון ברשימת מייצגי המבוקשת בהליך זה.
10. תמייתו זו של עוז"ד שרגא בנסיבות **בקשר הספציפי** של **שלילת הליך משפטי בעילת לשון הרע של טובע אחר נגד הנتابעת**, פולשת את המבוקשת – מעבר לעובדה היסודית לפיה אין לה שום מומחיות בסוגיה – מleshesh CIDID BIHEMISH.
11. יתרה מכך ההקשר הניל מגלת שהניסיונו של המבוקשת לעוטות מחלצות של מומחיות בסוגיות תביעות החשתקה – מומחיות שבועלין אין לה – יסודו במניעים פסולים זורמים.
12. לעומת מהצורך לומר כי במצב הדברים האמור – גם אם הייתה מבקשת מומחיות לבנטית ואין לה – ראוי היה לחיב את הנتابעת ואת עוז"ד שרגא לתת כ"א תצהיר בדבר הקשר ביניהם.
13. הדבר מקבל משנה תוקף כן לנוכח פרסומים שונים של הנتابעת בזכות עוז"ד שרגא בהקשר על העמדתו בעבר לדין משמעותי בלשכת עוה"ד על התביעות נגד אוחז אולמרט – הליך בגין זוכה (בז"מ 59/10) ; את ועד, עובדה זו מורה כי למי שעומד בראש המבוקשת 'חשבון פתוח' עם לשכת עוה"ד, באופן שהוא – במצטבר עם שאר הנسبות – היה פולש את המבוקשת גם לו הייתה לה מומחיות בתחום, שאין לה.
14. הכל כאשר עוז"ד שרגא מצוין – כאמור – כמייצג הראשון ברשימת מייצגי המבוקשת.
15. לא מותר גם לציין כי בסוגיה התפרסמו לא מעט פרסומים מקיפים בסוגיה באופן שטוף בספק מוחשי את הצורך 'במומחה' בתחום. למשל החיבור (2/13) מטעם האגודה לזכויות האזרח: **משפט קול – משפט דיבה כאים על חופש הדיבור בישראל³** או המאמר מאות שחר טל, **אמת הדיבה: מפתח התמורות להagation תביעות SLAAP בישראל**, משפטים מה (11/15), פרסומים שה מבוקשת עצמה מפנה אליהם בסע' 55-56 לבקשתה.
16. מה הרנותא – אם כן – בcircumstances של המבוקשת זולתי רצונה הפרטוני לטייע לנتابעת, דבר שאין לו מאום עם מומחיות את העדר פניות? בהקשר זה נציין כי לא ראיינו שום דבר חדש בטיעונה בבקשתה בעניין תביעות סלאפ שלא נטען כבר ע"י ב"כ הנتابעת.
17. עוד לא מותר לציין:
1. הטענה כי מדובר בתביעת SLAAP לא נקלטה במשפט ארצנו;
 2. הטענה גבר נדונה כתענת סף, במגרות הבקשה לסלוף על הסף – ונדחתה. לפיכך לעת זו אין היא לבנטית עוד. אולי היא תהיה שוב לבנטית בסוף ההליך וזאת בהקשר הctr מכך של סוגיות הוצאות.
18. קשה שלא לחשוד שככל כוונת הבקשה היא לנסות לטוענה זו שוב, אף שלידך בית המשפט אין מעמד לנוקוט בעצמו הליכים בהליך אליו הוא מצורף או להתייחס לעובדות או לשאלות המשפטיות נשוא ההליך, אלא יש לו אך ורק את הזכות לטוען טענות עקרונות:
- "חוות הדעת לא תכלל עמדה, לכאנ ולכאנ, באשר לשאלות העובדיות והמשפטיות הקונקרטיות הטוענות הכרעה של בית הדין" [סע"ש 13265-04-14 הנ"ל]
19. אכן אנו מוצאים במקרים אחרים התחייבות של המבוקשת – **שאין למצוא כאן – כאמור:**
- "בבקשתן מציניות העמותות חד וחלק כי ייזdegש שה מבוקשות אין מתקומות לנקיוט עמדה, לכאנ או לכאנ, באשר לשאלות העובדיות והמשפטיות הקונקרטיות הטוענות הכרעה של בית דין"
- [עת"מ 15-04-30939 הנ"ל]

"המבקשות הדגישו שאין בכוננות לנקוט עמדה, לכאן או לכאן, באשר לשאלות העובדיות והמשפטיות הקונקרטיות הטענות הכרעתו של בית הדין אלא לחות דעתן במישור העקרוני בלבד" [סע"ש 13265-04-14 הנ"ל]

- .20. בכל הבוד, מודיעו כאן השמייה המבקשת את שהקפידה לצין בהזדמנויות אחרות עת בקשה להצטרכ' כייד' בית המשפט? יתרה מכך – במקום להתחייב להתגדר בגין טענות עקרוניות בלבד - היא 'מציעה':
- "בית המשפט הנכבד יוכל לווסת את מעורבותה של המבקשת כפי שיראה לנכון" (סעיף 28 בקשה)
- .21. אין זאת אלא כי כאן מניעה להצטרכות איים 'טהוריים' כלל ועיקר, אלא שהיא מנסה לעוטות כסות של 'ሞומחיות' – שאין לה כלל ועיקר – כדי להיזחף להליך כדי להשפיע על התנהלותו הדיונית והמהותית משל הייתה עוד בא כוח מיטעם הנטבעת.
- .22. מכל הטעמים הנ"ל יש לדחות את הבקשה.
- .23. העורה אחונה – לטענו אין לבקשת זכות תגבה. אולם גם אם תינן לה כזו יש לזכור שאין לאפשר לה להשלים את שהחסירה בבקשת:
- "תקנה 241 מיועדת להסדר "דיאלוג" הוגן ומואزن בין המתדיינים, תוך מניעת העלאת טענות "مفתיות" על-ידי אחד בלבד, ללא שתינן אפשרות תגבה רואיה לצד الآخر" [ת.א. (מח'-ת"א) 1486/02, שטריקס נ קרסו (נבו ; 7/4/2003)].
- "אצין כי נוטה אני להסביר עם גישתם של בתי המשפט המחויזי לפיה התשובה לתשובה אינה אמורה להוות במה להציגן של טענות חדשות אלא מיועדת לממן מענה לטענות אשר הועלו בכתב התשובה" רע"א 8317/06, טהוליאן נ' ג.מ.חל חברה לבניה, סע' 7 (ນבו ; 21/1/2007) המסתמך על פס"ד שטריקס הנ"ל]
- תקנה 241 (ג) מועדת לאפשר ממן מענה לטענות בלתי צפויות אשר העלת המשיב בכתב "תשובתו", ואשר לא ניתן ולא צריך היה לקדם מראש חלק מהמסכת השלמה, העובדיות והמשפטית, עליה נסמכתה הבקשה. ... מזובר אך בתגובה המתחייבת מן התשובה וכי התגובה אינה מהוות אכשניה להרחבת חזית בדמות הعلاות פרטימס מהותיים חדשים או נושאים שמילכתחילה ראוי היה לפרטם בבקשת האישור אולם הם נפקדו ממנה (ראו למשל ת.א. 2524/01 קראוס נ' תאגיד איסוף (ນבו ; 13/1/2003) "ת.א. (מח'-ת"א) 12-09-933982, ניפורח נ' יוניילוור (ນבו ; 9/12/13)]

רחתם מהתיਆ *איך* קרכז-*ז'יב'ו* ?
גבי *תיק מהתיਆ* *איך* קרכז-*ז'יב'ו*, מתקס"ק-2001
עמוס ון-אמדן, עו"ד
בא - כוח התובעת